

ਗਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥

Gauree, Fifth Mehl:

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥

Meditating, meditating, meditating in remembrance, I have found peace.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਆ ॥੧॥

I have enshrined the Lotus Feet of the Guru within my heart. ||1||

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ॥

The Guru, the Lord of the Universe, the Supreme Lord God, is perfect.

ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

Worshipping Him, my mind has found a lasting peace. ||Pause||

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਮ ॥

Night and day, I meditate on the Guru, and the Name of the Guru.

ਤਾ ਤੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੨॥

Thus all my works are brought to perfection. ||2||

ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥

Beholding the Blessed Vision of His Darshan, my mind has become cool and tranquil,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥

and the sinful mistakes of countless incarnations have been washed away. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਭੈ ਭਾਈ ॥

Says Nanak, where is fear now, O Siblings of Destiny?

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੧੨॥

The Guru Himself has preserved the honor of His servant. ||4||112||